

Sygn. akt IV CZ 24/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi powoda
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego
z dnia 26 stycznia 2011 r.,
w sprawie z powództwa G. Ś.
przeciwko M. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 października 2015 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 20 stycznia 2015 r.,

1) oddała zażalenie;

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 20 stycznia 2015 r., Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda G. Ś. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 26 stycznia 2011 r. jako nie opartą na ustawowej podstawie wznowienia. Wskazał, że okoliczności podniesione przez skarżącego nie uzasadniają wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie powód wniósł o jego uchylenie, zarzucając naruszenie art. 403 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ocena, czy skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia nie ogranicza się do badania, czy okoliczności wskazane przez skarżącego podpadają pod wskazaną podstawę wznowienia, lecz obejmuje także badanie, czy podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2013 r., IV CZ 66/13, nie publ.).

W skardze o wznowienie postępowania powód powołał się na nowy dowód w postaci protokołu z dnia 28 sierpnia 2014 r. kontroli przeprowadzonej przez pracowników Urzędu Skarbowego w C. Wskazał także, iż wiadomo mu o tym, że taka kontrola została przeprowadzona przez Urząd Skarbowy w L. W związku z tym wniósł również o nadesłanie przez ten Urząd wyników zakończonej kontroli.

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c., podstawą wznowienia postępowania może być wykrycie takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Według tego przepisu, podstawą wznowienia mogą więc być nowe okoliczności albo nowe dowody lub kumulatywnie zarówno nowe okoliczności i nowe dowody, z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu zakończonym prawomocnym orzeczeniem zaskarżonym skargą o wznowienie postępowania. Podstawą wznowienia postępowania nie może być każda nowa okoliczność, lecz tylko taka, która dotyczy przedmiotu sporu, istniała już w trakcie zakończonego postępowania i nie została wówczas przytoczona, gdyż była stronie nieznana i miała dla niej wówczas charakter nieujawniany (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1969 r., III PZP 63/68, OSNCP 1969, nr 12, poz. 208). Z tego punktu widzenia trzeba stwierdzić, że za nową okoliczność w wyżej przyjętym znaczeniu,

uzasadniająca wznowienie postępowania, nie jest ani fakt przeprowadzenia, ani wynik kontroli skarbowej, gdyż są to okoliczności, które zaistniały już po prawomocnym zakończeniu postępowania. Nie jest także nową okolicznością wynikający – zdaniem skarżącego – z tej kontroli fakt wystawienia przez pozwaną o bezpodstawnych faktur. Nie jest to nowa okoliczność, skoro sam powód w zażaleniu przyznaje, że faktury wystawione przez pozwaną i przedstawione przez nią w procesie, były kwestionowane przez powoda w trakcie postępowania, w którym nie posiadał on jednak dowodów na to, iż zostały one sporządzone przez pozwaną dla potrzeb procesu.

Protokół kontroli skarbowej Urzędu Skarbowego w C. z dnia 28 sierpnia 2014 r., na który powołał się powód w skardze, nie mógł być także uznany za nowy środek dowodowy w znaczeniu art. 403 § 2 k.p.c. Chodzi tu bowiem o dowody wykryte, a więc takie, które istniały już w czasie trwania prawomocnie zakończonego postępowania, a z których strona wówczas nie mogła skorzystać, gdyż były dla niej nieznane i wówczas nieujawnialne (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 1968 r., I Co 1/68, OSNCP 1969, nr 2, poz. 36, z dnia 22 kwietnia 1975 r., III PZ 4/75, OSNCP 1976, nr 2, poz. 38, z dnia 2 lutego 2010 r., II UK 167/09, nie publ.). W judykaturze jednolicie przyjmuje się, że podstawą wznowienia nie może być środek dowodowy, który powstał dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1969 r., III PZP 63/08, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2005 r., II CZ 78/05, nie publ. oraz z dnia 30 maja 2007 r., I CZ 40/07, nie publ.). Zatem środki dowodowe wskazane przez skarżącego powstałe już po prawomocnym zakończeniu postępowania – a z których ma wynikać, że faktury wystawione przez pozwanego były nierzetelne – nie są także podstawą wznowienia postępowania, o której mowa w art. 403 § 2 k.p.c.

Z tych względów na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., oraz art. 98 § 1 i 3, art. 99 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. przy uwzględnieniu przepisów § 12 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 2 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa

kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) orzeczono, jak w sentencji.

kc